

ת"פ 44746/09/14 - מדינת ישראל נגד בוגדן אימל

בית משפט השלום בראשון לציון

22 אפריל 2015

ת"פ 44746-09-14 מדינת ישראל נ'

אימל(עציר)

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם בוגדן אימל

נוכחים:

ב"כ המאשימה מתמחה מר אלה תורן

הנאשם הובא על ידי שב"ס

ב"כ הנאשם עו"ד שי גבאי

גזר דין

הרקע.

במסגרת הסדר טיעון הודה הנאשם בעובדות שבשני כתבי אישום. ואלה העובדות בהן הודה הנאשם:

הנאשם הודה בעובדות שבתיק פלילי 47688-11-12 לפיהן בתאריך 6.9.11 סמוך לשעה שתיים וחצי אחר חצות בעיר ראשון לציון הבחין שוטר בנאשם כשהוא יושב על קטנוע השייך לאדם אחר ששמו על פי כתב האישום יניב מזרחי. הקטנוע לא היה מונע והשוטר ראה הנאשם דוחף אותו קדימה. בנסיבות אלה עמד ליד הנאשם קטין אשר "חיזק את ידו", כך לשון כתב האישום. מסתבר כי השוטר חזה במחזה זה כשהוא מצוי במקום מסתור. השוטר יצא ממקום המסתור וקרא לעבר הנאשם והקטין "עצור משטרה", תוך שהוא מאיר לעברם בפנס. בתגובה פתחו השניים במנוסה ונתפסו לאחר מכן. באותן נסיבות היה הנאשם תחת השפעת אלכוהול.

הנאשם הורשע על פי הודייתו בעובדות הללו בשתי עבירות: ניסיון לשימוש ברכב ללא רשות ונטישת הרכב באותו מקום, ועבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

הנאשם הודה גם בעובדות שבתיק פלילי 44746-09-14, במסגרת חקירה, שהתקיימה ביום 13.8.14, בה נחקר בתחנת המשטרה, הוטח בנאשם כי אחד שכינויו בכתב האישום ת.מ. "המתלונן", יליד שנת 1995 מסר הודעה מפלילה

נגדו. בעקבות כך, בתאריך 3.9.14 סמוך לשעה שתיים וחצי בצהריים יצר הנאשם קשר טלפוני עם המתלונן, ואמר לו שהוא מעוניין לשוחח עמו. הנשם ביקש מהמתלונן להגיע לגינה ציבורית מסוימת בעיר ראשון לציון. בחלוף כמחצית השעה הגיע המתלונן לאותה גינה. כעבור מספר דקות הגיעו לאותו מקום הנאשם ושניים נוספים. הנאשם הורה למתלונן להשאיר את הטלפון הנייד שלו בידי השניים הללו, והורה למתלונן להתלוות אליו לגינה הסמוכה, וזאת על מנת לאיים על המתלונן ולהטיל עליו אימה. בהגיעם לאותה גינה סמוכה, פנה נאשם למתלונן ושאל אותו: "למה הלשנת עלי?" המתלונן השיב כי הוא אמר רק את האמת. הנאשם דרש מהמתלונן שימסור לו עד שעה שש בערב באותו יום סכום של 2,500 ש"ח. כמו כן, מסר לו שתוך חודש ימים עליו להעביר לנאשם סכום נוסף של 2,500 ש"ח, כקנס או פיצוי בגין כך שאמו של הנאשם שילמה עבורו סכום כסף לצורך שחרורו ממעצר, בתיק הקשור לחקירה בה מסר המתלונן עדות מפלילה. כמו כן, הנאשם הזהיר את המתלונן כי אם יתלונן נגדו על מעשיו, יביא למעצרו יגיעו אליו אנשים אחרים על מנת לדרוש את הכסף. עוד מסר הנאשם כי הטלפון הנייד שלו יישאר ברשותו כערבון עד אשר ישלם המתלונן הסכום הנוסף של 2,500 ש"ח. באותו יום סמוך שעה שמונה בערב, התקשר הנאשם למתלונן והורה לו להגיע לסמטה מסוימת הסמוכה לקניון רוטשילד בעיר ראשון לציון, על מנת שיעביר לו את הכסף. כמחצית השעה לאחר מכן, סמוך לשעה שמונה וחצי בערב, הגיע המתלונן למקום בו הורה לו הנאשם להתייצב, שם המתינו לו הנאשם ואדם נוסף. השניים נעצרו על ידי בלשי המשטרה, אשר, מן הסתם, המתינו שם.

הנאשם הורשע לפיכך על פי הודייתו בעבירה של סחיטה באיומים לפי הרישא של סעיף 428 לחוק העונשין.

הנאשם הודה בעובדות הללו בשני מועדים שונים שהתקיימו לפני שני מותבים שונים. בתיק פלילי 47688-11-12 הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן בדיון שהתקיים לפני ביום 27.1.14 ובתיק פלילי 44746-09-14 הודה הנאשם בדיון שהתקיים ביום 24.12.14 לפני כב' השופטת דקל. בדיון שהתקיים לפני ביום 18.2.15 ביקש הנאשם כי הדיון בשני התיקים יאוחד, וכך החלטתי. עוד הוסכם בין הצדדים, בשני התיקים הללו, בהחלטות הרלבנטיות בכל תיק ותיק בנפרד, כי בטרם טיעונים לעונש יוגשו תסקירי שירות המבחן, שהם "תסקירי חובה" משום גילו של הנאשם והעונש לו צפוי הנאשם.

יצוין כי מספר חודשים לאחר הדיון שהתקיים לפני, ומשום העבירות נשוא תיק פלילי 44746-09-14 נעצר הנאשם ביום 4.9.14 ומעצרו הוארך עד תום הליכים. הנאשם נותר במעצר ומשפטו התקיים בעודו במעצר.

תסקירים.

בעקבות ההסדר בין הצדדים והחלטתי הוגשו מספר תסקירים. התסקיר המסכם מצבו של הנאשם הוא זה שהוגש סמוך לפני הדיון שהתקיים ביום 18.2.15. עיון בתסקיר זה מגלה, ברוב צער, תמונה עגומה של מצב הנאשם. מדובר בבחור צעיר כבן 21 יליד רוסיה, אשר עלה עם הוריו ארצה בשנת 2000, אשר גדל על רקע מצוקת עליה עת הוריו טרודים היו בהסתגלות לחיים שונים מאלה שהורגלו להם בארץ מוצאם. על רקע מעורבותו בפלילים לא גויס לצבא. בהליכים קודמים גילה הנאשם קושי לשתף פעולה עם שירות המבחן לנוער עד כדי הפקעת צו של"צ בו חויב הנאשם. מטבע

הדברים לא מצאתי להביא מהתרשמות קצינת המבחן מהנאשם ותפיסותיו, אפנה לאמור בתסקיר ואומר כי מדובר בתסקיר שלילי ביותר. עוד יצוין כי שירות המבחן מצא בסופו של תסקיר כי בעיתוי הנוכחי לא ניתן לקדם הנאשם ברמה השיקומית, וההמלצה היא לענישה קונקרטית על מנת להמחיש לנאשם חומרת מצבו והסיכון העולה מהתנהגותו.

טיעוני הצדדים לעונש.

באת כוח התביעה, מצאה לטעון בחומרה רבה לעונש. בטיעוניה לעונש הדגישה חומרת העבירה של סחיטה באיומים, עבירה שהעונש הקבוע בצידה בחוק מצביעה על חומרתה. חומרה יתירה מצאה להדגיש התביעה היא בסחית המתלונן אשר כל חטאו היה שבחקירה מסר הודעה שיש בה כדי להפיל את הנאשם. בגדר נסיבות הקשורות בעבירה, הוסיפה וטענה כי חומרה יש להוסיף לעבירת הסחיטה בכך שהנאשם הטיל אימתו על המתלונן תוך שיתוף אחרים במפגש שהיה בינו לבין המתלונן. התובעת הפנתה תשומת הלב, גם לנסיבות שאינן קשורות בעבירה דהיינו עברו הפלילי של הנאשם כמו גם האמור בתסקיר. התובעת הפנתה לפסיקה שיש בה כדי להצביע על מתחם העונש ההולם בעבירות בהן הורשע, ולפי שיטה זו בעבירות של ניסיון לשימוש ברכב ללא רשות והפרעה לשוטר המתחם הוא בין חודשי מאסר עד כדי שנת מאסר ובגין העבירה של סחיטה באיומים בין 18 חודשי מאסר עד 30 חודשי מאסר. סופו של דבר, עתרה התביעה להשית על הנאשם עונש של 30 חודשי מאסר בפועל.

בא כוח הנאשם ביקש בכל מאודו להקל עם הנאשם. עיקר הטיעון נסב אודות גילו של הנאשם שהרי מדובר באדם צעיר אשר נסיבות חייו לא האירו לו פנים. לפי שיטת הסניגור נסיבות המקרה אינן חמורות, שהרי אין מדובר בשימוש בכוח אלא אך באיומים במסגרת עבירת הסחיטה. כמו כן, הפנה תשומת הלב כי מדובר ברישא של סעיף 428 דהיינו זו הקלה יותר לעומת הסיפא של הסעיף. בא כוח הנאשם תקף באופן נחרץ מתחם הענישה שהציגה התביעה שלדבריו שונה הוא בתכלית השינוי. לשיטת הסניגור באשר לעבירות של ניסיון לשימוש ברכב ללא רשות והפרעה לשוטר במילוי תפקידו מתחם העונש הוא מאסר על תנאי. לדברי הסניגור, התנהלותו של המתלונן במקרה זה אינה מצביעה על אדם חלש אלא על מי שידע לשתף את המשטרה ולהביא למעצרו של הנאשם. באשר למתחם העונש בעבירה של סחיטה באיומים, מצא כי מתחם העונש הוא מאסר שהרף העליון שלו הוא שנת מאסר. בא כוח הנאשם עתר להשית על הנאשם עונש שיהיה בתוך מתחם זה.

דין והכרעה.

אקדים ואומר כי איני רואה עין בעין מצב הדברים באשר לנאשם שלפני כפי שהציג אותו בא כוח הנאשם. לאחר הקדמת מילים אלו אדגיש כי איני מתעלם ולו בשמץ מגילו הצעיר של הנאשם. אין ספק כי בבוא בית המשפט לגזור דינו של נאשם, יקח בחשבון ויתן משקל רב לגילו של הנאשם. יש ובין יתר מרכיבי ההתנהגות הפלילית מצוי הגיל הצעיר. ויש כי בחלוף השנים עם התבגרות האדם, מתמתנת התנהגותו ונטייתו לעבירות פליליות פוחתת. במקרה זה, נראה לי כי הנאשם כאילו אומר לנו, כך נהגתי בעבר וכך אנהג בעתיד. בדבריו האחרונים לבית המשפט, הביע הנאשם חרטה על מעשיו. שאלתי עצמי רבות האם לנוכח מכלול הנסיבות, לרבות התנהגותו של הנאשם, כלפי המתלונן שהעז למסור הודעה בחקירה במשטרה, יש ממש בחרטה אותה הביע הנאשם. ספק רב בעיני. נראה לי כי הבעת החרטה של הנאשם אינה אלא מן השפה לחוץ חרטה שבאה לנוכח אימת הדין ואימתו של גזר הדין.

ראשית לכל, עברו הפלילי של הנאשם. עיון וניתוח של עברו הפלילי על פי גיליון ההרשעות הקודמות ט"ל/1 מגלה, למרבה הצער, אדם צעיר שמצא או נמצא חי בשולי החברה, שוליים עברייניים. בשנת 2008 בהיות הנאשם כבן 15 סחר בסמים ונדון למאסר שאך משום רחמי המערכת המשפטית וגילו הצעיר, ריצה עונש מאסר בעבודות שירות.

עת ביצע הנאשם העבירות באשר לרכב עמד נגד הנאשם מאסר מותנה למשך 3 חודשים. האם היה בעונש זה כדי להרתיעו? התשובה הנחרצת היא שלילה. האם היה בהליכי ההקלה בדין שהקל על הנאשם בית המשפט המחוזי, עת קיצר עונש המאסר בעבודות שירות, שנגזר על הנאשם בבית משפט השלום לנוער מ-6 חודשי מאסר ל-3 חודשים כדי לשכנע הנאשם למצוא דרכו בחיים נורמטיביים? התשובה הנחרצת היא שלילית. האם הפנים הנאשם מצבו וחיו בעת המפגש עם שירות המבחן בהליכים שלפני, עד כי יבקש ויעשה כדי להוציא עצמו ממעגל הפשע ולעשות כל מאמץ לשקם עצמו? התשובה הנחרצת העולה מתוך התסקיר היא שלילית.

בבואי לגזור דינו של הנאשם שלפני כמו גם נאשמים אחרים צעירים בגילם, אני מחפש ומנסה ללקט בנמצא מרכיבי שיקום. ככל שאמצא כאלה ממילא סבור אני כי יש להקל עמם על מנת לעשות כל מאמץ לשקם האדם שדרכו בעבריינות, אל דרך אחרת. לפי שהכלל הוא כי בדרך כלל, עדיפה דרך השיקום על פני ההחמרה בענישה. במקרה מצער זה, נראה לי כי הנאשם חסם ובלם כל אפשרות לשיקומו. נראה כי במקרה זה, הגענו לכדי מצב בו אומרת המערכת המשפטית לאדם צעיר זה: "עד כאן". כאן הגיעה שעת האמת של ההחמרה בענישה.

אני תמים דעים עם בא כוח הנאשם כי עיקר החומרה במעשי הנאשם שבגינו הוא נדון כאן נעוץ בעבירה של הסחיטה באיומים. כמובן שבדברים אלה אין ולו בשמץ כדי להקל ראש בעבירות של ניסיון שימוש ברכב ללא רשות והפרעה לשוטר.

לא בכדי פרטתי באופן רחב מעשי הנאשם בעניין הסחיטה באיומים. עשיתי כן, משום שיש במעשי הנאשם כדי להצביע על התנהגות עבריינית, ביריונית ואלימה. הנאשם קובע מפגש עם המתלונן כאשר כל רצונו הוא לסחוט המתלונן האומלל אך משום שזה העז למסור הודעה בחקירה שיש בה כדי להפליל הנאשם. למפגש זה מגיע הנאשם ביחד עם עוד שניים. הסניגור הביע תרעומת רבה על טיעוני התביעה, לפיהם יש בכך כדי נסיבות מחמירות. אני מסכים עם הסניגור. כתב האישום מגלה כי השניים הללו, אשר באו עם הנאשם, לא היו בגדר ניצבים גרידא. הנאשם נטל הטלפון של המתלונן ומסרו לידי שני מלווי הללו. משמע במעשה זה גילה הנאשם למתלונן כי לשניים תפקיד ומעמד באירוע שיש בכך כדי להוסיף אימה ופחד על המתלונן. ובאשר לסחיטה דהיינו תשלום פיצויים בגין הודעת המתלונן במשטרה. הניסיון המשפטי מגלה לנו כי התנהלות זו מתאימה למי שמצוי כל כולו בעולם העברייני. למי אשר אין עליו אימת הדין, אין עליו אימת אכיפת הדין על ידי המשטרה, וכי כל כולו נתון בכוחו האלים.

על מנת להבין חומרת המעשה וגודל האימה שהטיל הנאשם על המתלונן עלינו לשים עצמנו במקום המתלונן. הנאשם, מזמין אותו למקום מפגש, בנסיבות ידועות לשניהם, מגיע לשם עם שניים מחבריו, נוטל ממנו הטלפון ובאיומים דורש כי ישלם כסף ויתירה מזו, מציב לפניו אולטימטום שעד שעה מסוימת עליו לשלם לו סכום הכסף.

הקלה במעשים אלה, משמעותה מרחיקת לכת. אני מקבל דברי התובעת כי בענישת הנאשם במקרה זה יש כדי להבהיר חומרת המעשה של אלימות כלפי מי שמסר הודעה במשטרה. רוצה לומר שעל בית המשפט להבהיר לנאשם וכמותו כי אל להם לגעת ולו במילה באדם שמסר הודעה במשטרה. יש להגן בכל מחיר ובכל דרך על עדים בכוח אלה שעשו למען חשיפת האמת עת מסרו הודעה במשטרה. סחיטתם של אלה הוא מעשה חמור ביותר שהעונש עליו אף הוא חייב להיות חמור.

אם אקל בעונשו של הנאשם, המסר שעלול לעבור לידיעת הציבור יהיה מסר שלילי ביותר. שכן ייאמר אז לציבור דעו אם תעידו במשטרה לא תהיה לכם הגנה מפני נחת זרועם של האלימים. הימנעות מלמסור הודעה במשטרה משמעותה הגברת העבריינות בציבור והגברת התווה ובוהו בחברה. עלינו לעשות הכול על מנת להגן על אלה מפני נחת זרועם של המאיימים עליהם.

לא מצאתי לערוך מחקר השוואתי של גזרי דין בעבירות של סחיטה באיומים על פי הרישא של סעיף 428 לחוק העונשין. ואומר כי גזר הדין שהציג בא כוח הנאשם במקרה אחר, תיק פלילי 11-13-4263 בו הקלתי הדין עם נאשמים בעבירה זו אין בו ולא כלום כדי לשמש בסיס למתחם הענישה. אותו מקרה שונה בתכלית בנסיבותיו ונסיבותיהם האישיות של הנאשמים. אני סבור כי מתחם העונש שהציגה התביעה, באשר לעבירה של סחיטה באיומים במקרה שלפני, יש בו ממש למעט הרף הנמוך של המתחם שנראה כי אינו 18 חודשי מאסר אלא 12 חודשים. באשר לעבירות של ניסיון לשימוש ברכב ללא רשות והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, הרי שבעבירות אלה מתחם העונש יכול שיהיה כפי שהציע הסניגור. לא נעלם מעיני, כי, לצערי, נאלץ אני לעסוק במספרי חודשי מאסר כאילו בעניין טכני עסקינן, אך לכך הביאנו תיקון 113 לחוק העונשין.

עוד מצאתי להדגיש, שמא עניין זה נבלע בניתוח מרכיבי העונש כאמור לעיל, שבבואי לגזור דינו של הנאשם, אני לוקח בחשבון הודיית הנאשם תוך חסכון בזמן שיפוטי. בצד עניין זה, אילו היה לפני מרכיב כלשהוא לשיקום הנאשם היה מקום להקל עם הנאשם. אילו הייתי משוכנע כי דברי הנאשם לפני בתום הדיון בטיעונים לעונש, באו ממקום כן ואמיתי, ולא אך משום אימת גזר הדין, הייתי מוצא להקל עם הנאשם, אך לצערי, תמונת המצב שונה.

אשר על כן, על פי מכלול השיקולים הצריכים לעניין, כפי המפורט לעיל, אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

אני מורה על הפעלת המאסר המותנה, למשך 3 חודשים, אשר הושת על הנאשם בתיק פלילי 224/08 מבית משפט לנוער בראשון לציון, ואשר הוארך בתיק פלילי 506/09 על פי גזר דין מיום 24.1.11 מבית משפט לנוער בראשון לציון.

בגין העבירות במשפט זה, אני גוזר על הנאשם עונש מאסר למשך 18 חודשים.

שני עונשי המאסר הללו ירוצו בחופף ובמצטבר באופן שתקופת המאסר הכוללת בגזר דין זה היא למשך 20 חודשי מאסר בפועל.

מתקופת מאסר זו תנוכה תקופת מעצרו של הנאשם מיום 4.9.14 ועד היום.

5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מיום שחרור הנאשם ממאסר לא יעבור עבירה נגד הרכוש מסוג עוון וכן עבירה של אלימות כלפי גוף אדם מסוג עוון, לרבות איומים.

9 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מיום שחרור הנאשם ממאסר לא יעבור עבירה נגד הרכוש מסוג פשע כמו גם עבירת אלימות כלפי גוף אדם מסוג פשע.

איני משית על הנאשם עונש כספי.

עותק מגזר הדין יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

**ניתנה והודעה היום ג' אייר תשע"ה,
22/04/2015 במעמד הנוכחים.
אברהם הימן , סגן נשיאה**

הוקלד על ידי יפעת מינאי